Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
GIOVANNI PITRUZZELLA IŠVADA,
pateikta 2021 m. birželio 17 d.[1]

Byla C-340/20

Bank Sepah
prieš
Overseas Financial Limited,
Oaktree Finance Limited

(*Cour de cassation* (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendra užsienio ir saugumo politika – Ribojamosios priemonės Iranui – Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 – Asmenų, subjektų ar organizacijų, kurias Europos Sąjungos Taryba pripažino dalyvaujančiais platinant branduolinį ginklą, lėšų įšaldymas – Sąvokos „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“ – Galimybė taikyti apsaugos priemonę įšaldytoms lėšoms ir įšaldytiems ekonominiams ištekliams – Skola, atsiradusi anksčiau, nei buvo įšaldytos lėšos, ir nesusijusi su Irano branduoline ir balistine programa“

I. Įvadas

1. Ar asmens ar subjekto, kuriam taikomos pagal Europos Sąjungos bendrą užsienio ir saugumo politiką įgyvendinamos lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymo priemonės, kreditorius gali be išankstinio kompetentingos nacionalinės institucijos sprendimo inicijuoti išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčių apsaugos priemonių, pavyzdžiui, teisminės prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonės arba prevencinio arešto, taikymą įšaldytam turtui, kad užtikrintų savo skolinių reikalavimų patenkinimą?

2. Šios bylos aplinkybėmis iškeltas klausimas yra naujas, susijęs su 2007 m. balandžio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui[2] 1 straipsnio h, j punktų ir 7 straipsnio 1 dalies ir reglamentų (ES) Nr. 961/2010[3] ir Nr. 267/2012[4] (toliau – paskesni reglamentai) atitinkamų nuostatų išaiškinimu.

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 OL L 103, 2007, p. 1.

3 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentas dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, 2010, p. 1).

4 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentas dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, 2012, p. 1).

3. Šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikė *Cour de cassation* (Kasacinis teismas, Prancūzija), nagrinėdamas ginčą tarp Irano banko *Bank Sepah*, kurio turtui buvo pritaikyta lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymo priemonė, ir dviejų šio banko kreditorių *Overseas Financial Limited* ir *Oaktree Finance Limited*. Jis suteikia Teisingumo Teismui galimybę papildomai išaiškinti sąvokų „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“ taikymo sritį.

II. Teisinis pagrindas

4. Atsižvelgdama į priemones, kurių imtasi siekiant daryti spaudimą Irano Islamo Respublikai, kad ji nutrauktų savo branduolinę veiklą, susijusią su branduolinių ginklų platinimo rizika ir branduolinių ginklų siuntimo į taikinį sistemų kūrimu, Europos Sąjungos Taryba įgyvendino 2006 m. gruodžio 23 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos (toliau – Saugumo Taryba) rezoliuciją 1737 (2006) (joje buvo numatyta įšaldyti Irano branduolinėje arba balistinių raketų programoje dalyvaujančių asmenų ir subjektų lėšas ir išteklius), priimdama 2007 m. vasario 27 d. Bendrąją poziciją 2007/140/BUSP dėl ribojančių priemonių Iranui [5].

5. Bendrosios pozicijos 5 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta įšaldyti Rezoliucijos 1737 (2006) priede arba pagal šią rezoliuciją įvardytiems asmenims ir subjektams tiesiogiai ar netiesiogiai priklausančias, jų turimas arba kontroliuojamas lėšas ir ekonominius išteklius. Šie asmenys ir subjektai buvo išvardyti šios pozicijos I priede.

6. Rezoliucijos 1737 (2006) priede pateiktas sąrašas buvo atnaujintas keliomis vėlesnėmis rezoliucijomis, be kita ko, 2007 m. kovo 24 d. Saugumo Tarybos rezoliucija 1747 (2007). Remdamasi šia rezoliucija Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2007/246/BUSP [6].

7. Remdamasi Bendrąja pozicija 2007/140/BUSP, Taryba priėmė Reglamentą Nr. 423/2007.

8. Šio reglamento 1 straipsnio h ir j punktuose numatyta:

„Šiame reglamente taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

<…>

h) lėšų įšaldymas – bet kokios formos lėšų judėjimo, pervedimo, keitimo, naudojimo, galimybės pasinaudoti ar operavimo jomis pakeičiant jų dydį, sumą, vietą, nuosavybės teisę, valdymą, pobūdį, paskirtį arba atliekant kitus pakeitimus, kurie leistų naudotis lėšomis, įskaitant investicijų portfelio valdymą, uždraudimas;

<…>

j) ekonominių išteklių įšaldymas – draudimas naudoti ekonominius išteklius lėšoms, prekėms ar paslaugoms įsigyti bet kokiu būdu, įskaitant jų pardavimą, nuomą arba įkeitimą [hipoteką], tačiau tuo neapsiribojant“.

[5] OL L 61, 2007, p. 49.

[6] 2007 m. balandžio 23 d. Bendroji pozicija 2007/246/BUSP, iš dalies keičianti Bendrąją poziciją 2007/140 (OL L 106, 2007, p. 67).

9. Minėto reglamento 7 straipsnyje nurodyta:

„1. Įšaldomos visos IV priede nurodytiems asmenims, subjektams ir organizacijoms priklausančios, jų turimos, jų valdomos arba kontroliuojamos lėšos ir ekonominiai ištekliai. <…>

<…>

3. IV ir V prieduose nurodytiems fiziniams arba juridiniams asmenims, subjektams arba organizacijoms, arba jų naudai neleidžiama nei tiesiogiai, nei netiesiogiai naudotis jokiomis lėšomis arba ekonominiais ištekliais.

4. Draudžiama sąmoningai ir apgalvotai dalyvauti veikloje, kurios tikslas arba poveikis yra tiesiogiai arba netiesiogiai apeiti 1, 2 ir 3 dalyse minimas priemones.“

10. Šio reglamento 8 straipsnis suformuluotas taip:

„Nukrypdamos nuo 7 straipsnio, kompetentingos valstybių narių institucijos, kaip nurodyta III priede pateiktuose tinklalapiuose, gali nutraukti tam tikrų lėšų arba ekonominių išteklių įšaldymą, jeigu laikomasi šių sąlygų:

a) lėšos ar ekonominiai ištekliai teismo, administracine ar arbitražo tvarka yra sulaikyti, jeigu toks sulaikymas nustatytas iki tos dienos, kurią 7 straipsnyje nurodytą asmenį, subjektą ar grupę nurodė Sankcijų komitetas, Saugumo Taryba arba Taryba, ar dėl jų buvo priimtas teismo, administracinis ar arbitražo sprendimas, paskelbtas iki tos dienos;

<…>“

11. 2007 m. balandžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 441/2007, kuriuo buvo iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 423/2007[7], *Bank Sepah* įtrauktas į pastarojo reglamento IV priede pateiktą sąrašą.

12. Vėliau Reglamentas Nr. 423/2007 buvo pakeistas Reglamentu Nr. 961/2010, o pastarasis – Reglamentu Nr. 267/2012, kuris vis dar galioja. Reglamento Nr. 961/2010 1 straipsnio h ir i punktai, 16 ir 17 straipsniai, taip pat Reglamento Nr. 267/2012 1 straipsnio j ir k punktai, 23 ir 24 straipsniai iš esmės atitinka Reglamento Nr. 423/2007 1 straipsnio h ir j punktus ir 7 ir 8 straipsnius. *Bank Sepah* įtrauktas į Reglamento Nr. 961/2010 VII priede ir Reglamento Nr. 267/2012 VIII priede pateiktus sąrašus. Dėl glaustumo toliau savo išvadoje nurodysiu tik Reglamento Nr. 423/2007 nuostatas, turint omenyje, kad tos pačios teisinės išvados taikomos atitinkamoms paskesnių reglamentų nuostatoms.

III. Faktinės aplinkybės, procesas pagrindinėje byloje ir prejudiciniai klausimai

13. Priėmus Rezoliuciją 1747 (2007), įgyvendintą Bendrąja pozicija 2007/246/BUSP ir Reglamentu Nr. 441/2007, *Bank Sepah* įrašytas į subjektų, dalyvaujančių branduolinėje arba su balistinėmis raketomis susijusioje veikloje, kurių turtas buvo įšaldytas, sąrašą.

[7] OL L 104, 2007, p. 28.

14. 2007 m. balandžio 26 d. sprendimu *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas, Prancūzija) priteisė iš *Bank Sepah Overseas Financial* ir *Oaktree Finance* atitinkamai 2 500 000 Jungtinių Valstijų dolerių (USD) (apie 2 050 000 EUR) ir 1 500 000 USD (apie 1 230 000 EUR) sumą su teisės aktuose nustatytomis palūkanomis, skaičiuojamomis nuo teismo sprendimo priėmimo dienos.

15. Gavusios dalį mokėjimų, 2011 m. gruodžio 2 d. *Overseas Financial* ir *Oaktree Finance* paprašė ekonomikos ministro pagal Reglamento Nr. 423/2007 8 straipsnį nutraukti dar nesumokėto likučio įšaldymą. Negavusios ministro atsakymo, šios bendrovės pareiškė ieškinį, prašydamos panaikinti implicitinį sprendimą atmesti jų prašymą. *Tribunal administratif de Paris* (Paryžiaus administracinis teismas, Prancūzija) atmetė šį ieškinį, motyvuodamas tuo, kad dėl bet kokio įšaldymo nutraukimo pagal minėto reglamento 8 straipsnį sprendimas turėjo būti priimtas iki 2006 m. gruodžio 23 d. (Saugumo Tarybos rezoliucijos 1737 (2006) priėmimo data), o iš *Bank Sepah* lėšos priteistos po šios datos.

16. Atsižvelgdamas į tai, kad po *Bank Sepah* išbraukimo iš subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašo 2016 m. sausio 23 d.[8] mokėjimui gauti nebebuvo reikalingas joks administracinis leidimas, 2016 m. spalio 21 d. *Cour administrative d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis administracinis teismas, Prancūzija), išnagrinėjęs apeliacinį skundą, nusprendė, kad nėra pagrindo priimti sprendimą dėl bylos esmės[9].

17. 2016 m. gegužės 17 d. *Overseas Financial* ir *Oaktree Finance* įteikė *Bank Sepah* nurodymus sumokėti, bet negavusios jokio mokėjimo 2016 m. liepos 5 d. inicijavo arešto-išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui procedūras ir akcininkų teisių ir vertybinių popierių arešto procedūrą. 2017 m. sausio 9 d. sprendimu vykdymo bylą nagrinėjantis teisėjas patvirtino šiuos areštus ir jų sumą, įskaitant 2007 m. balandžio 26 d. sprendimu *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) nustatytas palūkanas. Apeliaciniame skunde dėl 2017 m. sausio 9 d. sprendimo *Bank Sepah* nurodė, kad iš jo negali būti priteistos palūkanos, nes jis negalėjo sumokėti skolos dėl *force majeure* atvejo, kurį lėmė jo lėšų įšaldymas Reglamentu Nr. 423/2007, todėl palūkanų skaičiavimas turėjo būti sustabdytas.

18. 2018 m. kovo 8 d. sprendimu *Cour d'appel de Paris*, pirma, atmetė *Bank Sepah* apeliacinį skundą ir, antra, pažymėjo, kad vis dėlto nagrinėjamomis aplinkybėmis taikomas penkerių metų senaties terminas. Šis teismas nurodė, kad niekas nedraudė *Overseas Financial* ir *Oaktree Finance* kreiptis dėl priverstinio vykdymo priemonių, kurios būtų galėjusios sustabdyti senaties termino eigą, taikymo. Kadangi iki 2016 m. gegužės 17 d. nurodymų sumokėti tokių priemonių nebuvo imtasi, *Cour d'appel de Paris* nusprendė, kad *Overseas Financial* ir *Oaktree Finance* galėjo reikalauti tik nuo 2011 m. gegužės 17 d., t. y. per penkerius metus iki minėtų nurodymų, priskaičiuotų palūkanų.

19. Tiek *Bank Sepah*, tiek *Overseas Financial* ir *Oaktree Finance* padavė kasacinius skundus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui. *Overseas Financial* ir *Oaktree Finance* ginčija apeliacinio skundo dalį, susijusią su palūkanoms pritaikytu penkerių metų senaties terminu.

[8] Žr. 2016 m. sausio 22 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/74, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 16, 2016, p. 6), 1 straipsnį.

[9] *Tribunal administratif de Paris* sprendimą apskundus *Cour administrative d'appel de Paris*, šis teismas pateikė prejudicinį klausimą Teisingumo Teismui dėl Reglamento Nr. 961/2010 17 straipsnio galiojimo, o jis suformuluotas iš esmės taip pat kaip Reglamento Nr. 423/2007 8 straipsnis. Po to, kai bendrovė *Bank Sepah* buvo išbraukta iš subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašo, Teisingumo Teismas 2016 m. kovo 23 d. Nutartimi *Overseas Financial ir Oaktree Finance* (C-319/15, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:268) konstatavo, kad nėra pagrindo priimti sprendimą.

20. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pagrindinės bylos baigtis priklauso nuo to, ar *Overseas Financial* ir *Oaktree Finance* galėjo nutraukti senaties termino eigą, taikydamos apsaugos arba priverstinio išieškojimo priemonę *Bank Sepah* įšaldytam turtui.

21. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad nei Reglamente Nr. 423/2007, nei paskesniuose reglamentuose nėra jokios nuostatos, kurioje kreditoriui būtų aiškiai draudžiama reikalauti taikyti apsaugos ar priverstinio išieškojimo priemonę jo skolininko įšaldytam turtui, ir kad, atsižvelgiant į minėtuose reglamentuose pateiktą sąvokos „lėšų įšaldymas“ apibrėžtį, negalima atmesti, kad įšaldytam turtui galėtų būti pritaikytos nė su vienu iš minėtuose reglamentuose numatytų draudimų nesusijusios priemonės. Kaip nurodo šis teismas, kyla klausimas, ar apsaugos priemonės, kurios neturi išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio, kaip antai *Code des procédures civiles d'exécution* (Prancūzijos civilinio proceso vykdymo kodeksas, toliau – Civilinio proceso vykdymo kodeksas) numatytas prevencinis areštas ir teisminis prievolių įvykdymo užtikrinimas[10], gali būti taikomos įšaldytam turtui prieš tai negavus leidimo.

22. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, pirma, ar, nepaisant išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio nebuvimo, prevencinis areštas ir teisminė prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonė nepakeičia lėšų, į kurias tokia priemonė nukreipta, „paskirties“, kaip tai suprantama pagal Reglamente Nr. 423/2007 ir paskesniuose reglamentuose pateiktą lėšų įšaldymo apibrėžtį, ir apskritai ar dėl tokių priemonių taikymo neatsiranda galimybė „naudotis“ lėšomis ir ekonominiais ištekliais, kuriems taikomos šios priemonės, kaip tai suprantama pagal minėtus reglamentus.

23. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad šios priemonės (jomis užtikrinama, kad asmuo, kurio naudai jos taikomos, panaikinus įšaldymą, atgaus skolas pirmumo tvarka iš įkeistų arba prevenciškai areštuotų turto, teisių ir hipoteka užtikrintų skolinių įsipareigojimų sumų) iš tiesų gali būti laikomos skatinančiomis ekonominės veiklos vykdytoją sudaryti sutartis su asmeniu ar subjektu, kurio turtas įšaldytas, o tai būtų tolygu tam, kad pastarasis naudojasi savo turto, laikomo lėšomis, ekonomine verte arba gauna lėšų, turto ar paslaugų dėl savo turto, laikomo ekonominiais ištekliais, ekonominės vertės.

24. Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad vis dėlto šioje byloje nagrinėjamu atveju tokios rizikos nėra, nes bendrovės *Overseas Financial* ir *Oaktree Finance* siekia susigrąžinti skolą, kuri, nors buvo pripažinta teismo sprendimu, priimtu įšaldžius *Bank Sepah* turtą, yra grindžiama su Irano branduoline ir balistine veikla nesusijusiu ir prieš šį įšaldymą egzistavusiu pagrindu. Nacionalinis teismas kelia klausimą, ar galimybė inicijuoti

[10] Pagal Civilinio proceso vykdymo kodekso 523 straipsnį skolininko turto *prevencinis areštas* sukelia Prancūzijos civilinio kodekso 2350 straipsnyje numatyto įkaitu užtikrinto skolinio įsipareigojimo pasekmių, kai išieškoma iš areštuoto turto išieškotojo naudai ir jam suteikiama pirmumo teisė (pirma už kitus kreditorius) tenkinti skolinius reikalavimus iš esamo ar būsimo konkretaus kilnojamojo turto arba viso materialaus kilnojamojo turto. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad prevencinis areštas neturi išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio, nes areštuotas turtas, įsiskolinimo sumos ir teisės lieka skolininko nuosavybė. Pagal šio kodekso 531 straipsnį *teisminė prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonė* gali būti taikoma nekilnojamam turtui (hipoteka), prestižui, akcijoms, akcinio kapitalo dalims ir vertybiniams popieriams (įkaitas); pagal tą straipsnį turtas, kuriam taikoma teisminė prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonė, gali būti perleidžiamas. Teisminė prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonė reiškia, kad kai perleidžiamas turtas ar teisės, kurioms ši priemonė taikoma, asmens, prašančio taikyti tokią priemonę, skolinis reikalavimas turi būti patenkintas pirmumo tvarka remiantis perleidimo kaina. Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, tokia apsaugos priemonė, kaip ir prevencinis areštas, neturi turto ar teisių perdavimo kreditoriui poveikio, nes ji neapima jokios prievolės atitinkamo turto savininkui ar teisių turėtojui juos perleisti ir neturi poveikio jo teisei pasirinkti asmenį, kuriam šis turtas ar teisės bus perleisti.

apsaugos priemonės taikymą įšaldytam turtui be išankstinio leidimo vertintina tik atsižvelgiant į atitinkamos priemonės rūšį, o ne į konkretaus atvejo aplinkybes, ar, priešingai, į tokias aplinkybes galima atsižvelgti.

25. Tokiomis aplinkybėmis *Cour de cassation* (Prancūzija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1) Ar [Reglamento Nr. 423/2007] 1 straipsnio h ir j punktus ir 7 straipsnio 1 dalį, [Reglamento Nr. 961/2010] 1 straipsnio i ir h punktus ir 16 straipsnio 1 dalį, taip pat [Reglamento Nr. 267/2012] 1 straipsnio k ir j punktus ir 23 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiama be išankstinio kompetentingos nacionalinės institucijos leidimo taikyti išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčias priemones, kaip antai Prancūzijos Civilinio proceso vykdymo kodekse įtvirtintas teismines prievolių įvykdymo užtikrinimo priemones arba prevencinį areštą, įšaldytam turtui?

2) Ar siekiant atsakyti į pirmąjį klausimą svarbu tai, kad skolos, išieškotinos iš asmens ar subjekto, kurio turtas įšaldytas, atsiradimo priežastis nėra susijusi su Irano branduoline ir balistine veikla ir atsirado prieš priimant [Rezoliuciją 1737 (2006)]?“

IV. Teisinė analizė

A. Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

26. Pirmuoju prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamente Nr. 423/2007 ir paskesniuose reglamentuose numatytos sąvokos „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“ turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas draudžiama be išankstinio nacionalinės institucijos leidimo taikyti išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčias priemones, kaip antai Prancūzijos teisėje įtvirtintas teismines prievolių įvykdymo užtikrinimo priemones arba prevencinį areštą, įšaldytam turtui.

27. Pastabas Teisingumo Teisme pateikusios šalys laikosi skirtingų pozicijų dėl to, kaip reikėtų atsakyti į šį klausimą. Prancūzijos vyriausybė, *Overseas Financial* ir *Oaktree Finance* teigia, kad prieš inicijuojant tokios priemonės kaip prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytoji apsaugos taikymą įšaldytam turtui reikalingas kompetentingos institucijos leidimas. *Bank Sepah* nuomone, tokių apsaugos priemonių taikymo įšaldytam turtui inicijavimui nereikia jokio išankstinio kompetentingos institucijos leidimo. Europos Komisija mano, jog tam, kad būtų galima inicijuoti tokių apsaugos priemonių kaip nurodytosios prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo taikymą įšaldytam turtui, išankstinis kompetentingos institucijos leidimas nebūtinas, tačiau asmuo, kuris ketina inicijuoti tokių priemonių taikymą, turi iš anksto tinkamai informuoti minėtą instituciją.

28. Siekiant atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pirmąjį klausimą reikia išaiškinti sąvokas „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“, kaip jos apibrėžtos Reglamento Nr. 423/2007 1 straipsnio h ir j punktuose ir atitinkamose paskesnių reglamentų nuostatose, siekiant nustatyti šių sąvokų taikymo sritį. Aiškinant šias nuostatas turi būti patikrinta, ar išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčios apsaugos priemonės, kurias nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, patenka į šių sąvokų taikymo sritį.

29. Šiuo klausimu primenu, kad pagal suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą, teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus ir prireikus į jos genezę [11].

30. Dėl pažodinio nagrinėjamų nuostatų aiškinimo pirmiausia reikėtų pažymėti, kad, kaip nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nei Reglamente Nr. 423/2007, nei paskesniuose reglamentuose nenustatyta aiškaus draudimo taikyti apsaugos priemones įšaldytoms lėšoms ar ištekliams. Tuose reglamentuose sąvokos „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“ apibrėžiamos itin plačiai, siekiant įšaldyti kuo daugiau į sąrašą įtrauktų asmenų turto jų įtraukimo į sąrašą dieną.

31. Pirma, sąvoka „lėšų įšaldymas“ reiškia „bet kokios formos lėšų judėjimo, pervedimo, keitimo, naudojimo, galimybės pasinaudoti ar operavimo jomis pakeičiant jų dydį, sumą, vietą, nuosavybės teisę, valdymą, pobūdį, paskirtį arba atliekant kitus pakeitimus, kurie leistų naudotis lėšomis, įskaitant investicijų portfelio valdymą, uždraudimą“.

32. Iš šios apibrėžties aiškiai matyti, kad lėšų įšaldymas užkerta kelią ne tik priemonėms, kuriomis gali būti pakeista asmenų ir subjektų, kuriems taikomos sankcijos, turto apimtis, bet ir sandoriams, susijusiems su šiomis lėšomis, dėl kurių tik pakeičiamas jų pobūdis arba paskirtis. Taigi atrodo, kad pagal šią apibrėžtį sąvoka „lėšų įšaldymas“ apima priemones, kurios neturi išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio, nes dėl jų taikymo nesikeičia nuosavybės ar valdymo teisės.

33. Būdai išvengti šių priemonių taikymo apibrėžiami plačiai, kaip „bet kokios formos lėšų judėjimas, pervedimas, keitimas, naudojimas, galimybė pasinaudoti ar operavimas jomis“. Mano nuomone, nežymimojo įvardžio „bet kokios“ vartojimas rodo Sąjungos teisės aktų leidėjo ketinimą labai plačiai apibrėžti sąvoką „lėšų įšaldymas“.

34. Vadinasi, sąvokos „lėšų įšaldymas“ apibrėžtis suformuluota taip, kad apimtų bet kokį lėšų naudojimą, dėl kurio, be kita ko, pakeičiama šių lėšų paskirtis, t. y. jų priskyrimas, naudojimas arba tikslas, kartu neperduodant šių lėšų nuosavybės ar netgi valdymo teisės. Taigi ji apima išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčias lėšų naudojimo priemones.

35. Sąvoka „ekonominių išteklių įšaldymas“ apibrėžta Reglamento Nr. 423/2007 1 straipsnio j punkte ir atitinkamose paskesnių reglamentų nuostatose kaip „draudimas naudoti ekonominius išteklius lėšoms, prekėms ar paslaugoms įsigyti bet kokiu būdu, įskaitant jų pardavimą, nuomą arba įkeitimą [hipoteką], tačiau tuo neapsiribojant“.

36. Iš pačios šios nuostatos formuluotės matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino ir sąvoką „ekonominių išteklių įšaldymas“ apibrėžti pakankamai plačiai, ką parodo žodžių junginių „bet kokie veiksmai“ [„toute action“ prancūzų k.; neaktualu nuostatos redakcijai lietuvių k.] ir „bet kokiu būdu“ vartojimas.

37. Be to, šioje apibrėžtyje yra sąrašas (kuris aiškiai pateikiamas kaip pavyzdinis, taigi nėra baigtinis) priemonių, kurios negali būti taikomos ekonominiams ištekliams; iš nagrinėjamos nuostatos aiškiai matyti, kad viena iš tokių priemonių yra „hipoteka“. Vis dėlto, kaip pažymėjo Prancūzijos vyriausybė, *Overseas Financial* ir *Oaktree Finance*, hipoteka ne tik pagal Prancūzijos,

[11] Žr., be kita ko, 2020 m. gegužės 14 d. Sprendimą *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság* (C-924/19 PPU ir C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 113 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

bet ir kitų valstybių narių teisę [12] yra įstatyme, sandoryje arba teismo sprendime numatytas nekilnojamojo turto įkeitimas, suteikiantis hipotekos kreditoriui pirmumo teisę kartu su išieškojimo teise, bet neapimantis įkeisto nekilnojamojo turto nuosavybės teisės ar valdymo teisės perdavimo. Vadinasi, tai yra išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinti priemonė.

38. Iš pažodinės nagrinėjamų nuostatų analizės darytina išvada, kad jose sąvokos „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“ apibrėžiamos pakankamai plačiai, kad šios sąvokos apimtų kuo daugiau ekonominių sandorių, susijusių su įšaldytomis lėšomis ir ekonominiais ištekliais. Minėtoje nuostatoje pateiktos šių sąvokų apibrėžtys taip pat aiškiai apima išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčias priemones.

39. Be to, reikalavimą plačiai aiškinti sąvokas „lėšų įšaldymas“ ir ekonominių išteklių įšaldymas“, iš jų taikymo srities nepašalinant išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčių priemonių, kurias prašoma taikyti įšaldytoms lėšoms ir ekonominiams ištekliams, patvirtina Reglamento Nr. 423/2007 ir paskesnių reglamentų konteksto ir jais siekiamų tikslų analizė.

40. Dėl konteksto reikia nurodyti, kad toks platus aiškinimas suderinamas su Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 1 dalies formuluotės ir atitinkamų paskesnių reglamentų nuostatų, reglamentuojančių atitinkamų asmenų ir subjektų visų lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymą, plačia taikymo sritimi.

41. Jis taip pat suderinamas su plačia taikymo sritimi, Teisingumo Teismo jurisprudencijoje pripažįstama tokioms sąvokoms kaip „lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas“ [13] ir „leidimas naudotis“ [14], susijusioms su ribojamųjų priemonių taikymu juridiniams ir fiziniams asmenims, kuriems taikomos lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymo priemonės.

42. Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją sąvokos „lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas“ reikšmė yra labai plati ir apima bet kokio pobūdžio bet kokiu būdu įgytą turtą [15].

43. Kalbant apie žodžių junginį „[leidžiama] <…> naudotis“, pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją šios sąvokos reikšmė taip pat yra labai plati ir apima bet kurį veiksmą, kurį reikia atlikti tam, kad asmuo, grupė ar subjektas, kuriam taikomas lėšų ar ekonominių išteklių įšaldymas, iš tikrųjų gautų galimybę visiškai disponuoti lėšomis, kitu finansiniu turtu ar atitinkamais ekonominiais ištekliais [16].

44. Be to, šios išvados 39 punkte nurodytas platus aiškinimas būtinas atsižvelgiant į reikalavimą užkirsti kelią Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 4 dalyje nurodytam apėjimui [17].

[12] Žr. *Code civil français* (Prancūzijos civilinis kodeksas) 2393 ir paskesnius straipsnius. Taip pat, kalbant apie Italijos teisę, žr., pavyzdžiui, *Codice civile* (Civilinis kodeksas) 2808 ir paskesnius straipsnius, apie Ispanijos teisę – *Código Civil* (Civilinis kodeksas) 1874 ir paskesnius straipsnius ir *Ley Hipotecaria* (Hipotekos įstatymas) 104 ir paskesnius straipsnius, o kalbant apie Vokietijos teisę – *Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilinis kodeksas) 1113 ir paskesnius straipsnius.

[13] Apibrėžtas Reglamento Nr. 423/2007 1 straipsnio g ir i punktuose. Taip pat žr. Reglamento Nr. 961/2010 1 straipsnio f ir j punktus ir Reglamento Nr. 267/2012 1 straipsnio h ir l punktus.

[14] Pagal Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 3 dalį „IV ir V prieduose nurodytiems fiziniams arba juridiniams asmenims, subjektams arba organizacijoms, arba jų naudai neleidžiama nei tiesiogiai, nei netiesiogiai naudotis jokiomis lėšomis arba ekonominiais ištekliais“. Taip pat žr. Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 3 dalį, kuriose yra identiška nuostata.

[15] Pagal analogiją žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimą *E ir F* (C-550/09, EU:C:2010:382, 69 punktas) ir 2019 m. sausio 17 d. Sprendimą *SH* (C-168/17, EU:C:2019:36, 53 punktas).

[16] Pagal analogiją žr. 2007 m. spalio 11 d. Sprendimą *Möllendorf ir Möllendorf-Niehuus* (C-117/06, EU:C:2007:596, 50 ir 51 punktai), 2010 m. birželio 29 d. Sprendimą *E ir F* (C-550/09, EU:C:2010:382, 66 ir 67 punktai) ir 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimą *Afrasiabi ir kt.* (C-72/11, EU:C:2011:874, 40 punktas).

[17] Dėl šio reikalavimo žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimą *Afrasiabi ir kt.* (C-72/11, EU:C:2011:874, 62 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

45. Teleologiniu požiūriu šios išvados 39 punkte nurodytas platus sąvokų „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“ aiškinimas yra suderinamas su reglamentų, kuriais įgyvendinamos ribojamosios turto įšaldymo priemonės, tikslais ir konkrečiai su Reglamentu Nr. 423/2007 ir paskesniais reglamentais siekiamu tikslu taikant ribojamąsias priemones Iranui.

46. Pirma, Teisingumo Teismas apskritai yra nurodęs, kad turto įšaldymo priemonių, taikomų asmenims ir subjektams, įtariamiems dalyvaujant veikloje, kuriai taikomos tokios priemonės, tikslas yra užkirsti kelią tokiems asmenims gauti ekonominių ar finansinių išteklių, kuriuos jie galėtų panaudoti tokiai veiklai remti, neatsižvelgiant į šių išteklių pobūdį[18]. Šiuo požiūriu ribojamosios priemonės turi būti taikomos taip, kad turėtų maksimalų poveikį tiems asmenims, kurių elgesį jomis norima paveikti[19].

47. Antra, konkrečiai kalbant apie Reglamento Nr. 423/2007 ir paskesnių reglamentų tikslus reikia pažymėti, kad šiais reglamentais įgyvendinama Bendroji pozicija 2007/140, priimta tam, kad Europos Sąjungoje būtų pasiekti Rezoliucijos 1737 (2006) tikslai, taigi jais siekiama įgyvendinti šią rezoliuciją[20].

48. Vis dėlto tiek iš Rezoliucijos 1737 (2006), tiek iš Bendrosios pozicijos 2007/140[21] teksto nedviprasmiškai matyti, kad ribojamosios priemonės, kurių imtasi prieš Irano Islamo Respubliką, yra prevencinio pobūdžio, nes jomis siekiama užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimo plėtrai, darant spaudimą minėtai šaliai, kad ji nutrauktų savo veiklą, kuri kelia branduolinių ginklų platinimo riziką[22].

49. Taigi lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymo priemonėmis siekiama neleisti, kad turtas, kuriam taikoma įšaldymo priemonė, galėtų būti naudojamas siekiant gauti lėšų, prekių ar paslaugų, kurias panaudojus galėtų būti prisidedama prie branduolinių ginklų platinimo Irane, su kuriuo kovoti siekiama pagal Rezoliuciją 1737 (2006), Bendrąją poziciją 2007/140 ir Reglamentą Nr. 423/2007[23].

50. Kad būtų galima pasiekti tokius tikslus, yra ne tik teisėta, bet ir būtina, kad sąvokų „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“ apibrėžtys būtų aiškinamos plačiai, nes reikia užkirsti kelią bet kokiam įšaldyto turto naudojimui, kuris leistų apeiti nagrinėjamus reglamentus ir išnaudoti sistemos spragas[24].

51. Taigi, tiek atsižvelgiant į Reglamentu Nr. 423/2007 ir paskesniais reglamentais siekiamą tikslą, tiek į būtinybę užtikrinti šių reglamentų veiksmingumą kovojant su branduolinių ginklų platinimu Irane, sąvokos „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“ turi būti aiškinamos plačiai, t. y. kad į jų taikymo sritį taip pat patenka išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio

[18] Šiuo klausimu pagal analogiją žr., pavyzdžiui, 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimą *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija* (C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461, 169 punktas) ir 2010 m. balandžio 29 d. Sprendimą *M ir kt.* (C-340/08, EU:C:2010:232, 54 punktas).

[19] Šiuo klausimu žr. 2004 m. birželio 7 d. Europos Sąjungos Tarybos priimtų Ribojamųjų priemonių (sankcijų) naudojimo pagrindinių principų (10198/1/04; https://www.consilium.europa.eu/lt/policies/sanctions/) 6 punktą.

[20] Žr. Reglamento Nr. 423/2007 3 konstatuojamąją dalį, Reglamento Nr. 961/2010 4 konstatuojamąją dalį ir Reglamento Nr. 267/2012 25 konstatuojamąją dalį. Todėl pagal jurisprudenciją aiškinant šiuos reglamentus reikia atsižvelgti į minėtos rezoliucijos tekstą ir tikslą. Pagal analogiją žr. 2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimą *Bank Melli Iran / Taryba* (C-548/09 P, EU:C:2011:735, 102 ir 103 punktai).

[21] Konkrečiai žr. Saugumo Tarybos rezoliucijos 1737 (2006) 2 ir 12 punktus ir Bendrosios pozicijos 2007/140/BUSP pirmąją ir devintąją konstatuojamąsias dalis.

[22] Šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimą *Afrasiabi ir kt.* (C-72/11, EU:C:2011:874, 44 punktas).

[23] Šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimą *Afrasiabi ir kt.* (C-72/11, EU:C:2011:874, 46 punktas).

[24] Šiuo klausimu žr. generalinio advokato Y. Bot išvados byloje *Afrasiabi ir kt.* (C-72/11, EU:C:2011:737) 48 punktą.

neturinčios apsaugos priemonės[25]. *A contrario*, siauras sąvokų „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“ aiškinimas, pagal kurį leidžiama be išankstinio leidimo taikyti išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčias apsaugos priemones, galėtų pakenkti ribojamųjų įšaldymo priemonių efektyvumui ir jų veiksmingumui.

52. Šioje byloje nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi konkrečiai nustatyti, ar jo nurodytos nacionalinėje teisėje numatytos priemonės, t. y. teisminis prievolių įvykdymo užtikrinimas ir prevencinis areštas, laikytinos išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčiomis apsaugos priemonėmis, patenkančiomis į sąvokų „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“ taikymo sritį, todėl negalima inicijuoti jų taikymo prieš tai negavus kompetentingos nacionalinės institucijos leidimo.

53. Vis dėlto šiuo aspektu reikia nurodyti, jog pagal jurisprudenciją teismams bendradarbiaujant, kaip numatyta SESV 267 straipsnyje, Teisingumo Teismas, remdamasis bylos medžiagoje esančia informacija, gali pateikti nacionaliniam teismui Sąjungos teisės aiškinimo aspektus, kurie gali būti naudingi vertinant vieną ar kitą jos nuostatą[26]. Tokiomis aplinkybėmis man atrodo reikšminga pateikti toliau nurodytas pastabas.

54. Pirma, iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, jog tai, kad apsaugos priemonės, dėl kurių pateiktas prejudicinis klausimas, neturi išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio, nekliudo taikyti sąvokų „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“, taigi ir Reglamento Nr. 423/2007.

55. Antra, iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktos informacijos, regis, matyti, kad dėl nagrinėjamų apsaugos priemonių pasikeičia lėšų, kurioms taikomos apsaugos priemonės, paskirtis.

56. Pirma, kaip pažymėjo minėtas teismas, pagal Prancūzijos teisę prevencinis areštas apima išieškojimą iš areštuoto turto ir pirmumo teisę (pirma nei kiti kreditoriai) tenkinti skolinius reikalavimus iš konkretaus kilnojamojo turto ar viso esamo ar būsimo materialaus kilnojamojo turto. Taigi atrodo, kad tokia apsaugos priemonė „įšaldo“ areštuoto turto paskirtį.

57. Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad teisminės prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonės, kaip ir prevencinio arešto, pasekmė yra ta, kad perleidus turtą ir su juo susijusias teises asmens, kurio skolinio reikalavimo vykdymas užtikrinamas, atitinkamas reikalavimas turi būti patenkintas pirmumo tvarka remiantis perleidimo kaina.

58. Taigi galima manyti ir taip, jog dėl to, kad kreditoriui suteikta pirmumo teisė tenkinti skolinius reikalavimus iš turto, kuriam taikoma teisminė prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonė, šis turtas naudojamas užtikrintai skolai sumokėti. Taigi atrodo, kad teisminis prievolių įvykdymo užtikrinimas taip pat pakeičia įšaldytų lėšų paskirtį.

59. Trečia, kadangi įšaldytam turtui taikomas prevencinis areštas ir teisminis prievolių įvykdymo užtikrinimas leidžia kreditoriui būti tikram, kad skola bus sumokėta, kai bus įvykdytos šių lėšų ar ekonominių išteklių įšaldymo panaikinimo sąlygos, atrodo, kad tokios priemonės taip pat reiškia turto, kuriam jos gali būti taikomos, naudojimą.

[25] Šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimą *Afrasiabi ir kt.* (C-72/11, EU:C:2011:874, 54 punktas).

[26] Šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimą *CHEZ Razpredelenie Bulgaria* (C-83/14, EU:C:2015:480, 71 punktas).

60. Kadangi tokios priemonės užtikrina jas prašančiam taikyti asmeniui, kad skola bus sumokėta pirmumo tvarka, kai tik turto įšaldymas bus panaikintas, ekonominės veiklos vykdytojas gali nuspręsti susisiekti su asmeniu ar subjektu, kurio turtas įšaldytas, manydamas, kad galimybė imtis apsaugos priemonių tam tikra prasme yra mokėjimo pagal sutartį, sudarytą su šiuo asmeniu ar subjektu, garantija.

61. Taigi atrodo, kad tokios apsaugos priemonės leidžia asmeniui ar subjektui, kuriam taikomos sankcijos, pasinaudoti savo įšaldyto turto ekonomine verte, ir tai galima laikyti jo įšaldytų lėšų naudojimu arba jo įšaldytų ekonominių išteklių naudojimu siekiant gauti lėšų, turto ar paslaugų.

62. Ketvirta, reikia pažymėti, kad teisminės prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonės iš esmės veikia labai panašiai kaip hipoteka, nes, kaip ir ji, jos, nors neturi išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio, suteikia kreditoriui teisę į skolos mokėjimą pirmumo tvarka remiantis pardavimo kaina. Vis dėlto, kaip buvo pažymėta šios išvados 37 punkte, Reglamento Nr. 423/2007 1 straipsnio j punkte ir atitinkamose paskesnių reglamentų nuostatose ekonominių išteklių hipoteka minima kaip vienas iš veiksmų, aiškiai draudžiamų įšaldant minėtus išteklius.

63. Taigi iš visų pirma pateiktų argumentų darytina išvada, kad į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pirmąjį prejudicinį klausimą reikia atsakyti taip, kad Reglamento Nr. 423/2007 1 straipsnio h ir j punktai ir 7 straipsnio 1 dalis, Reglamento Nr. 961/2010 1 straipsnio i ir h punktai ir 16 straipsnio 1 dalis, taip pat Reglamento Nr. 267/2012 1 straipsnio k ir j punktai ir 23 straipsnio 1 dalis aiškintini taip, kad pagal šias nuostatas draudžiama be išankstinio nacionalinės kompetentingos institucijos leidimo įšaldytoms lėšoms arba įšaldytiems ekonominiams ištekliams taikyti išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčias apsaugos priemones. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi konkrečiai nustatyti, ar nacionalinėje teisėje numatyti teisminis prievolių įvykdymo užtikrinimas ir prevencinis areštas laikytini išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčiomis apsaugos priemonėmis, kurioms reikalingas išankstinis nacionalinės kompetentingos institucijos leidimas.

B. Dėl antrojo prejudicinio klausimo

64. Antruoju prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar atsakant į pirmąjį prejudicinį klausimą svarbu tai, kad skolos, išieškotinos iš asmens ar subjekto, kurio turtas įšaldytas, atsiradimo priežastis nėra susijusi su Irano branduoline ir balistine veikla ir atsirado prieš priimant Rezoliuciją 1737 (2006).

65. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad nors nagrinėjamos skolos atsiradimo pagrindas yra teismo sprendimas, priimtas po *Bank Sepah* lėšų įšaldymo, jis nesusijęs su Irano branduoline ir balistine programa ir atsirado anksčiau, nei buvo įšaldytos šios lėšos.

66. Šiuo klausimu pirmiausia reikėtų pažymėti, kad nei Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 1 dalyje, nei atitinkamose paskesnių reglamentų nuostatose įšaldant lėšas ir ekonominius išteklius nedaroma jokio skirtumo pagal pagrindą, kuriuo remdamasis atitinkamas asmuo naudoja įšaldytą turtą, ir ypač pagal skolos, išieškotinos iš asmens, kuriam taikomos ribojamosios priemonės, pagrindą.

67. Be to, sąvokų „lėšų įšaldymas“ ir „ekonominių išteklių įšaldymas“ apibrėžtyse, pateiktose Reglamento Nr. 423/2007 1 straipsnio h ir j punktuose ir atitinkamose paskesnių reglamentų nuostatose, taip pat nedaroma jokio skirtumo pagal skolos pagrindą.

68. Tokiomis aplinkybėmis manau, kad galimybė taikyti įšaldytam turtui tokią priemonę kaip apsaugos turi būti vertinama atsižvelgiant tik į šios priemonės sukeliamas teisines pasekmes, analizuotinas atsižvelgiant į taikytinų reglamentų tekstą. Ji negali būti vertinama atsižvelgiant į konkrečias skolos, kurią siekiama apsaugoti šia priemone, savybes.

69. Taigi šios išvados 26–63 punktuose išdėstytais argumentais pagrįstą atsakymą į pirmąjį prejudicinį klausimą lemia, pirma, lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymo pobūdis ir pasekmės ir, antra, numatytų apsaugos priemonių pobūdis ir sukeliamos pasekmės, o nagrinėjamos skolos savybės ar pobūdis atliekant šią analizę neturi reikšmės.

70. Be to, kaip savo pastabose teisingai pažymėjo Prancūzijos vyriausybė, jei numatoma priemonė būtų vertinama ne pagal sukeliamas teisines pasekmes, o skolos, kurią siekiama ja apsaugoti, pobūdį ar konkrečias savybes, ekonominės veiklos vykdytojai ir kontrolės institucijos dėl to galėtų pasijausti labai nesaugūs.

71. Įstaigos, kuriose yra asmenų ir subjektų, kuriems taikoma įšaldymo priemonė, sąskaitų, gali negebėti nustatyti, ar apsaugos priemonė, kurią joms nurodyta vykdyti, yra leidžiama, nes šis vertinimas priklausytų nuo skolos, kurią šia priemone siekiama apsaugoti, pobūdžio ir santykių tarp priemonę prašančio taikyti asmens ir asmens, kurio lėšoms taikomas įšaldymas. Esant tokiam netikrumui nacionaliniuose teismuose galėtų kilti nemažai ginčų.

72. Be to, Reglamente Nr. 423/2007 ir paskesniuose reglamentuose taip pat buvo numatytos ir išsamiai apibūdintos baigtinės sąlygos, kai kompetentingos nacionalinės institucijos gali leisti tam tikras priemones, kurių poveikis yra priešingas lėšų įšaldymui, pavyzdžiui, apsaugos priemones.

73. Taigi Reglamento Nr. 423/2007 8 ir paskesni straipsniai ir atitinkamos paskesnių reglamentų nuostatos yra vienintelis teisinis pagrindas, kuriuo remiantis galimas toks įšaldymo panaikinimas. Aiškiai išvardyti išimčių atvejai turi būti aiškinami siaurai, t. y. jei asmeniui netaikoma nė viena iš šiose nuostatose numatytų sąlygų, jis negali reikalauti, kad būtų taikomos priemonės, kurios pažeistų lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymo srityje galiojančias nuostatas.

74. Tai, kad išieškotinos skolos atsiradimo pagrindas nesusijęs su Irano branduoline ir balistine programa ir atsirado anksčiau, nei buvo priimta Rezoliucija 1737 (2006), akivaizdžiai nėra viena iš aplinkybių, kurios pateisintų nukrypimą nuo paskesniais reglamentais nustatytos įšaldymo sistemos. Vadinasi, šioje byloje nagrinėjamu atveju negalėjimas dėl lėšų įšaldymo įgyvendinti išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčių priemonių, kaip antai teisminio prievolių įvykdymo užtikrinimo ar prevencinio arešto, negali priklausyti nuo skolos, išieškotinos iš asmens ar subjekto, kurio turtas yra įšaldytas, atsiradimo pagrindo.

75. Iš pirma išdėstytų argumentų darytina išvada, kad į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo antrąjį prejudicinį klausimą reikia atsakyti taip: aplinkybė, kad skolos, išieškotinos iš asmens ar subjekto, kurio turtas yra įšaldytas, atsiradimo pagrindas nesusijęs su Irano branduoline ir balistine programa ir atsirado anksčiau, nei buvo priimta Rezoliucija 1737 (2006), neturi reikšmės atsakymui į pirmąjį prejudicinį klausimą.

V. Išvada

76. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Cour de cassation* (Kasacinis teismas, Prancūzija) pateiktus prejudicinius klausimus:

1) 2007 m. balandžio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 1 straipsnio h ir j punktai ir 7 straipsnio 1 dalis, 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamento dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007, 1 straipsnio i ir h punktai ir 16 straipsnio 1 dalis, taip pat 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010, 1 straipsnio k ir j punktai ir 23 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinami taip, kad pagal šias nuostatas draudžiama be išankstinio nacionalinės kompetentingos institucijos leidimo įšaldytoms lėšoms arba įšaldytiems ekonominiams ištekliams taikyti išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčias apsaugos priemones. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi konkrečiai nustatyti, ar nacionalinėje teisėje numatyti teisminis prievolių įvykdymo užtikrinimas ir prevencinis areštas laikytini išieškotinų skolų pervedimo išieškotojui poveikio neturinčiomis apsaugos priemonėmis, kurioms reikalingas išankstinis nacionalinės kompetentingos institucijos leidimas.

2) Aplinkybė, kad skolos, išieškotinos iš asmens ar subjekto, kurio turtas yra įšaldytas, atsiradimo pagrindas nesusijęs su Irano branduoline ir balistine programa ir atsirado anksčiau, nei buvo priimta 2006 m. gruodžio 23 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucija 1737 (2006), neturi reikšmės atsakymui į pirmąjį prejudicinį klausimą.